

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף סב.

נשפך דם השעיר והוצרכו להגדיל שוב, באופן שיש כמה שעירים המשתלחים, איזה משלח¹?

ומדוע?	איזה משלח?	
סבר כ' יוסי ²	את השעיר מהזוג הראשון	לרב פפי משמיה דרבא
הואיל וגמר בו כפרה	את השעיר מהזוג האחרון	לרב שימי משמיה דרבא

יומא דף סב:

קרבנות דלהלן מצוה לכתחילה שיהיו שוים בקומה ומראה ובדמים ולקחתן כאחד,
ובדיעבד כשר, מנין, ומה דורשים משאר הפסוקים בענין ?

מה נדרש מקרא המלמד עיכוב לכאורה?	בדיעבד כשר, מנין?	מצוה לכתחילה, מנין?	
שני שני שני - שיהיו שוים בקומה ומראה ודמים	שעיר שעיר - ריבה	יקח שני שעירי עזים ³	שעירי יוה"כ
תהיה - בשאר הוויתו של מצורע ⁴	כבש כבש - ריבה	שני כבשים	כבשי מצורע
	צפור צפור - ריבה	שתי צפרים	צפורי מצורע
כבשים... שנים ליום - כנגד היום ⁶	----	לא צריך שוים ⁵	קרבת התמיד
ללשון ראשון ברש"י: אה"נ דמעכב ⁷ ללשון שני ברש"י: הוא רק לכתחילה		שני כבשים	מוספי שבת

¹ רב נחמן דרש שאינו משלח אלא אחד, מדכתיב (ויקרא טז: י) "לשלח אותו לעזאזל" - דמשמע למעט שרק אחד שולח. ונחלקו כדלהלן איזה מהם שולח.

² שאמר גבי פסח המפריש פסחו ואבד והפריש אחר תחתו ואח"כ נמצא הראשון והרי שניהן עומדין" וכו', ר' יוסי אומר מצוה בראשון.

³ כיון שמיעוט שעירים שנים, הרי שתיבת "שני" מיותרת, ובאה ללמד שלכתחילה צריך שיהיו שניהם שוים. וכן הוא בשאר הדרשות דלהלן.

⁴ פ"י, ששאר סדר טהרתו של מצורע המוזכרת בכתוב מעכבת, כגו מה שצריך עץ ארץ ושני תולעת ואזוב.

⁵ אכן ע' בריטב"א.

⁶ פ"י, במקום שיש אור מהשמש, ולכך כבש דתמיד של שחר נשחט בצפונית מערבית - (דהיינו על הטבעת המערבית הראשונה שבשורה השניה הסמוכה מצפון למזבח), דשם נראה אור השמש בבוקר. ואילו הכבש דתמיד של בין הערבים נשחט בקרן מזרחית צפונית (דהיינו על הטבעת המזרחית הראשונה שבשורה השניה הסמוכה מצפון למזבח), דשם נראה אור השמש בערב.

⁷ והקשה רש"י דהיכן מצאנו קרא לעיכובא, ותוס' כתבו דמזה שכתוב אחר "וביום השבת שני כבשים" וגו' - "עולת שבת בשבתו", הוי כמו שנה עליו הכתוב לעכב.